

Έκκληση μεγάλου αριθμού γιατρών να απομακρυνθούν τα παιδιά από το Ναουρού

Εκατοντάδες γιατροί έχουν υπογράψει μια αναφορά που καλεί τον Αυστραλό Πρωθυπουργό Σκοτ Μόρισον να ακούσει τις εκκλήσεις για μεταφορά των παιδιών προσφύγων και των οικογενειών τους από Ναουρού για επείγουσα ιατρική φροντίδα. Περίπου το 5% όλων των εγγεγραμμένων ιατρών στην Αυστραλία υπέγραψε την επιστολή που παραδόθηκε στον κ. Μόρισον τη Δευτέρα. Σχεδόν 6,000 γιατροί ζητούν από την κυβέρνηση να απομακρύνει τα 80 παιδιά από

των γιατρών που έχουν εργαστεί στο Ναουρού), έχουν επανειλημμένα εκφράσει τις ανησυχίες τους και έχουν αναφερθεί σε εκτεταμένες και σημαντικές επιπτώσεις στη σωματι-

κή και ψυχική υγεία των παιδιών που βρίσκονται στα κέντρα κράτησης. «Σας καλούμε να αποδείξετε την εμπιστοσύνη σας στο ισχυρό σύστημα υγειονομικής περίθαλ-

ψης που έχουμε στην Αυστραλία και να ακολουθήσετε τις συστάσεις των ειδικών ιατρών και να φέρετε αυτά τα παιδιά και τις οικογένειες τους στην Αυστραλία», αναφέρουν οι υπογράφωντες. Ο παιδίατρος, εκπρόσωπος της Αυστραλιανής Ιατρικής Ένωσης Δρ Paul Bauert, ο οποίος έχει εξετάσει ασθενείς στο Ναουρού, ανέφερε ότι πρόκειται για μια θλιβερή κατάσταση που θα μπορούσε εύκολα να αποφευχθεί. Η AMA άσκησε πιέσεις στην κυβέρνηση για να αλλάξει την πολιτική της για το Ναουρού, αλλά μόλις τον περασμένο μήνα ο πρωθυπουργός Σκοτ Μόρισον απέρριψε την έκκληση των γιατρών. «Δεν θα θέσω σε κίνδυνο την προστασία των συνόρων της Αυστραλίας», δήλωσε ο κ. Μόρισον.

ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΟΔΕΣ

50 χρόνια τουρκικής μετανάστευσης στην Αυστραλία

Μέσα από τρεις γενιές της ίδιας οικογένειας καταγράφεται, σύμφωνα με δημοσίευμα της Peggy Giakoumelos στη σελίδα του SBS News, η ιστορία της τουρκικής κοινότητας στην Αυστραλία που ξεκίνησε με τη συμφωνία μετανάστευσης του 1967 – την πρώτη συμφωνία που έκανε η Αυστραλία με χώρα που η πλειοψηφία του πληθυσμού ήταν μουσουλμανική

Η περασμένη Κυριακή σηματοδότησε τα 50 χρόνια από τότε που η πρώτη ομάδα Τούρκων μεταναστών προσγειώθηκε στην Αυστραλία, μετά από τη συμφωνία που υπογράφηκε μεταξύ των δύο χωρών το 1967. Την εποχή εκείνη η Αυστραλία είχε αρχίσει να εγκαταλείπει την πολιτι-

Ujet Kaya: «Είχαμε κυρίως Έλληνες φίλους γιατί μοιάζαμε... Οι περισσότεροι φίλοι μας στο σχολείο ήταν Έλληνες...»

κή της Λευκής Αυστραλίας. Στο σπίτι της οικογένειας Kaya, στο Σίδνεϊ, τρεις γενιές Τουρκοαυστραλών μίλησαν για τη ζωή στην Αυστραλία. Ο 97χρονος Yasser Kaya έφτασε με την πρώτη πτήση από την Τουρκία στις 14 Οκτωβρίου 1968, ένα χρόνο μετά την υπογραφή της συμφωνίας μετανάστευσης. «Στην πραγματικότητα, μου άρεσε η Αυστραλία από κάθε άποψη. Είναι μια όμορφη χώρα. Είναι πολυπολιτισμική. Άνθρωποι από διαφορετικούς πολιτισμούς τα πάνε πολύ καλά μεταξύ τους. Βλέπουν ο ένας τον άλλο ως αδελφό. Εξαιτίας αυτού, δεν υπάρχουν προβλήματα. «Ο Yasser Kaya μετανάστευσε ελπίζοντας να εξοικονομήσει αρκετά χρήματα για να αγοράσει ένα σπίτι στην Τουρκία, αλλά τελικά αποφάσισε να κάνει την Αυστραλία το σπίτι του. Ενώ η ζωή στην Αυστραλία ήταν γενικά καλή, ο ρόλος της Αυστραλίας στην Καλλίπολη κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου ήταν η αφορμή για την πρώτη του επαφή με ένα Αυστραλό συνάδελφο του. «Μιλούσαμε συχνά αλλά όταν έμαθε ότι ήμουν Τούρκος, σταμάτησε να μου μιλάει. Τον ρώτησα γιατί δεν μου μιλούσε πια και μου είπε ότι ο παππούς μου σκότωσε τον παππού του... Του ρώτησα πού σκοτώθηκε και μου είπε στην Καλλίπολη. Στην πτήση του 1968 ήταν και η Fatima, η σύζυγος του κ. Kaya, με τα παιδιά τους. Αρχικά, η κ. Kaya πίστευε ότι η οικογένεια θα μείνει για λίγα χρόνια και τελικά θα επιστρέψει στην Τουρκία. «Στην αρχή, θέλαμε να κερδίσουμε χρήματα και στη συνέχεια να επιστρέψουμε στην Τουρκία για να αγοράσου-

... Αλλά πηγαίναμε στην Τουρκία συχνά για διακοπές με την οικογένειά μου». Με την υπογραφή της συμφωνίας πραγματοποιήθηκαν ενημερωτικές εκστρατείες για την δυνατότητα εργασίας στην Αυστραλία, με τις οποίες ενθάρρυναν τους Τούρκους να μεταναστεύσουν με υποσχέσεις για εργασία, προσιτές κατοικίες, ατέλειωτο ήλιο και σέρφινγκ. Περίπου 19.000 Τούρκοι μετανάστες έφθασαν στην Αυστραλία μεταξύ 1968 και 1974 μέσω της συμφωνίας. Ήταν ένα σημαντικό βήμα στη σταδιακή κατάργηση της πολιτικής της Λευκής Αυστραλίας – μετά την επανεξέταση της μεταναστευτικής πολιτικής το 1966 – η οποία σταμάτησε επίσημα το 1973. Ο Ομότιμος Καθηγητής Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο Τεχνολογίας του Σίδνεϊ Andrew Jakubowicz υποστηρίζει ότι «μετά την ύφεση στις αρχές της δεκαετίας του 1960, πολλοί Ιταλοί και Έλληνες και άλλοι μετανάστες από τη Νότια Ευρώπη άρχισαν να επιστρέφουν στις πατρίδες τους, καθώς η ευρωπαϊκή οικονομία είχε αρχίσει να βελτιώνεται. Έτσι, η Αυστραλία αναζητούσε νέους εργαζόμενους, ιδιαίτερα βιομηχανικούς εργάτες». Ενώ ένας μικρός αριθμός τουρκοκυπρίων είχε μεταναστεύσει στην Αυστραλία κατά τις προηγούμενες δεκαετίες, η συμφωνία μετανάστευσης του 1967 ήταν η πρώτη με χώρα που η πλειοψηφία του πληθυσμού της ήταν μουσουλμανικός. Οι πρώτοι μετανάστες ήταν κυρίως σουνίτες μουσουλμάνοι, οι περισσότεροι από αυτούς αγρότες, αλλά μαζί τους έφθασαν και μικρές ομάδες με κάθε είδους πολιτικές πεποιθήσεις, Κούρδοι, Αλε-

βίτες και άλλοι. Ο καθηγητής Jakubowicz υποστηρίζει ότι υπήρξε επίσης ένας μικρός αριθμός μεταναστών που έστειλε η ίδια η τουρκική κυβέρνηση. «Σε αυτό το μείγμα μεταναστών υπήρχαν και άνθρωποι της τουρκικής κυβέρνησης, όπως για παράδειγμα γίνεται στη Γερμανία, και παρακολουθούσαν τι συνέβαινε ανάμεσα στις τουρκικές κοινότητες». Αλλά η συντριπτική πλειοψηφία ήταν συνηθισμένες οικογένειες που αναζητούσαν μια καλύτερη ζωή. Υπήρχαν λίγες υπηρεσίες υποστήριξης για την κόρη της Kaya, την Ujet που έφθασε στην Αυστραλία σε ηλικία 11 ετών. Ήταν άλλοι μετανάστες που την βοήθησαν να εγκλιματιστεί. «Εξω από τη ζωή μας στο σπίτι, στο σχολείο είχαμε κυρίως Έλληνες φίλους γιατί μοιάζαμε, μαζί τους, στο φαγητό και τον πολιτισμό. Είχαμε κάνει πολλούς Έλληνες φίλους, περισσότερους από ότι από οποιονδήποτε άλλη μεταναστευτική ομάδα». Η κ. Kaya λέει ότι το γεγονός ότι είχαν έρθει από μια μουσουλμανική χώρα δεν έκανε όση εντύπωση κάνει σήμερα. «Δεν ήταν θέμα τότε, τότε ήταν πιο αποδεκτό. Τώρα δεν καταλαβαίνω καθόλου τι συνέβη. Οι Τούρκοι μουσουλμάνοι διαφέρουν πολύ από τις άλλες μουσουλμανικές χώρες. Δεν ήταν καθόλου θέμα. Όχι έτσι όπως είναι σήμερα. «Όσο για την Esther, την εγγονή που γεννήθηκε στην Αυστραλία, αισθάνεται ότι είναι ένας από τους νικητές της ιστορίας της μετανάστευσης. «Κάποια στιγμή υποτιμούμε πόσο τυχεροί είμαστε και το λέω και εξ ονόματος της αδελφής μου και των ξαδέλφων μου. Είμαστε ευλογημένοι που είχαμε μια οικογένεια που ήρθε εδώ χωρίς τίποτα και που κατάφερε να μας προσφέρει μια πολύ καλή ποιότητα ζωής. Πιστεύω ότι αυτό που λέω εκφράζει όλες τις οικογένειες μεταναστών και τα παιδιά τους, όλους τους ανθρώπους της ηλικίας μου που μας δόθηκαν όλα τα εφόδια να κάνουμε τη ζωή μας». Σήμερα ζουν περίπου 60.000 μετανάστες στη Αυστραλία που μιλούν την τουρκική γλώσσα και πολλοί περισσότεροι με τουρκική καταγωγή.